

ROBBEDOES

EINDELJK

STAAN BAARD EN KALE TEGENOVER

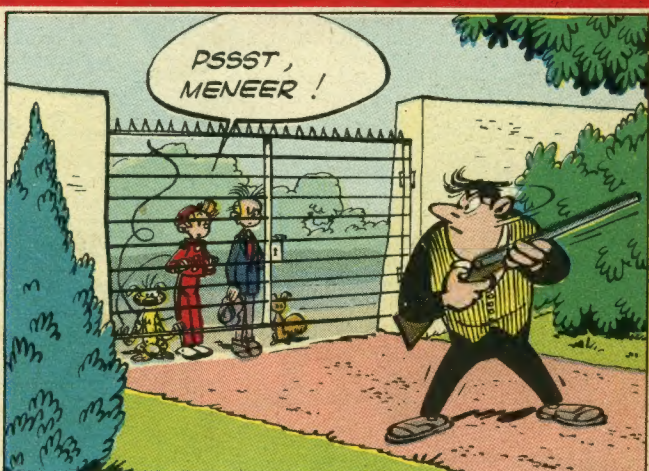
STOMP!!!

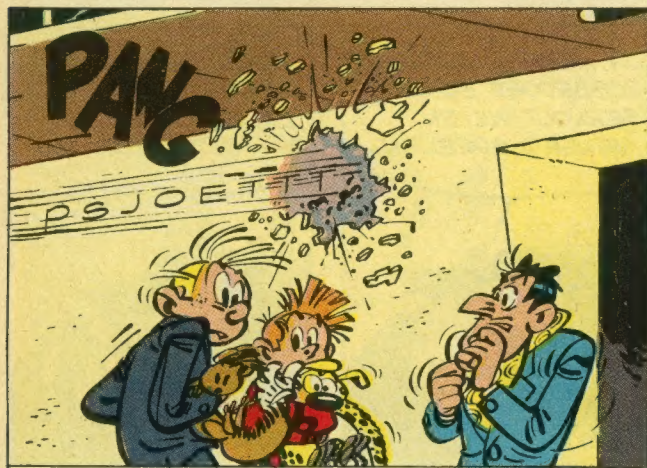
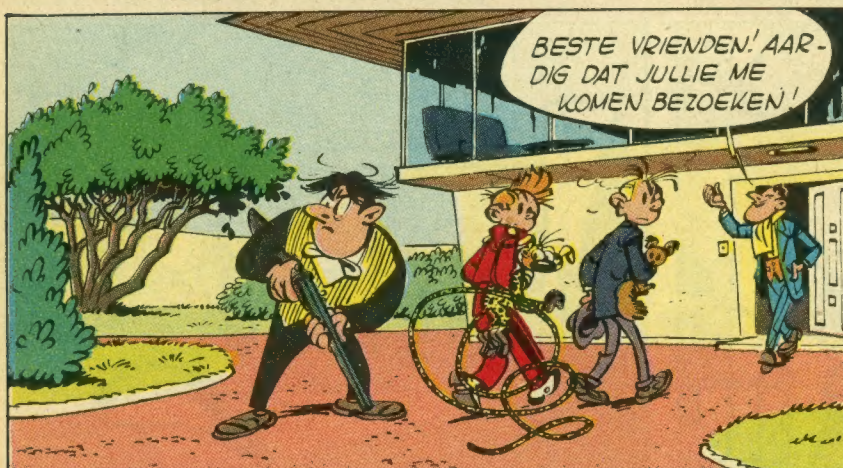

Weekblad. - 18e Jaargang.

BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

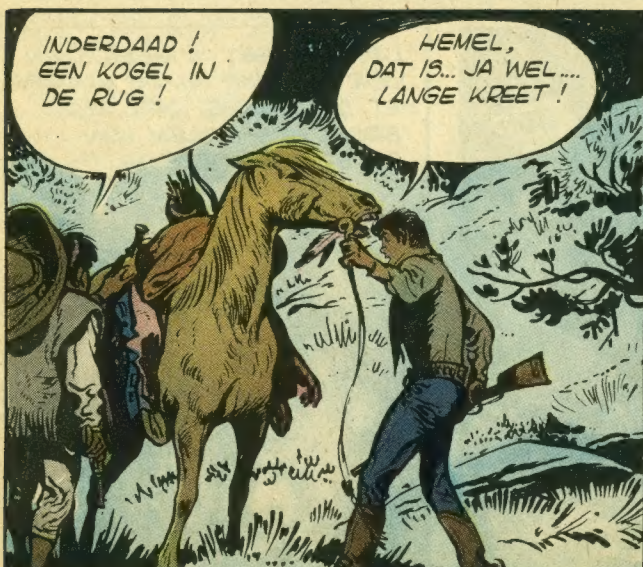
Nr. 826. - 26 Januari 1956. - 28 blz.

JERRY SPRING

GILLAIN

JERRY SPRING

GELD

Stellen we ons even voor, dat we voor school staan. De jongens van de eerste klas komen naarbuiten. We zien er twee, Jan en Piet, die druk babbelend en gebarend met elkaar opstappen. Waar hebben Jan en Piet het over?...

Jan heeft een autootje in de hand met een stuurtje, dat je echt kan draaien. Piets ogen glinsteren. Wat zou hij dat autootje graag hebben!

— Geef mij het, ik ben toch je vriendje! zegt ie.

— Je kan erin, antwoordt Piet met een afwerende hoofdknik. Prachtwagen, jô! Hardstikke duur! Van m'n oom gehad.

— Ach, geef mij het, zeurt Jan door. Dan krijg jij mijn bal. Je weet wel, die mooie roje...

Piet begint te aarzelen. Hij kent die bal van Jan maar wat goed. Hij had er nog nooit zo'n mooie gezien. Maar was die bal zijn autootje wel waard? Hij vindt van niet.

— Nee, zegt ie.

— En als ik je de helft van mijn spaarcenten erbij geef?

Nog even denkt Piet na. Die bal en de helft van Jan zijn spaarcenten... dat moet ongeveer wel overeenkomen met de waarde van zijn autootje!...

— Vooruit dan maar, zegt ie.

DIT is het gesprek, dat we van de kleine Jan en de kleine Piet hebben afgeluisterd. Jan en Piet waren aan het ruilen. Ze waren aan het «handel drijven». En... er kwam geld bij te pas: de helft van Jan zijn spaarcenten.

Geld... Daar hebben we al heel wat over horen praten, nietwaar rakkers en rakkeresjes? De kranten hebben het er altijd over. Vader en moeder ook dikwijls. Misschien vooral op het einde van de week of van de maand, als er niet veel meer in kas is. En zelf heb je er ook mee te maken. Julie hebben bijna allemaal een spaarpot. Misschien krijg je elke week wel een beetje zakgeld, waarmee je 's winters een zakje drop kan kopen en 's zomers een ijsje...

Geld... Maar wat is geld eigenlijk? Luister! Snuffeltje zal het jullie eens heel duidelijk vertellen.

JE weet, dat de mensen niet zo maar afzonderlijk naast elkaar leven. Wij leven in een «gemeenschap». Dit betekent ook, dat we elkaar nodig hebben. Voor brood moeten we naar de bakker, voor onze schoenen naar de schoenmaker, voor suiker naar de kruidenier, voor een fietsband naar de fietsenmaker, voor onze gebroken pop naar de poppendokter.

Als je hier even goed over nadenkt, zie je niet alleen, dat alle mensen werken, maar dat alle mensen zich ieder afzonderlijk met een bepaald werk bezig houden. De schoenmaker klopt van 's morgens tot 's avonds op schoenen, de bakker staat de hele dag voor de oven en de kruidenier weegt steeds maar suiker en boter en bonen.

Maar de schoenmaker maakt geen schoenen voor zijn plezier. Die schoenen kan hij niet opeten. En toch heeft de schoenmaker een maag, die

elke dag gevuld moet worden. En het buikje van zijn kinderen ook.

In de gemeenschap van de mensen bestaat er dus een behoefte om de verschillende goederen uit te wisselen. Een voorbeeldje zal het duidelijk maken:

EEN timmerman heeft een prachtige tafel en stoel gemaakt. Maar van het werken heeft hij honger gekregen en hij zou wel graag een boterham lusten. Wat doet hij dan? Hij gaat naar de bakker en zegt: «Als jij me zoveel broden geeft, krijg jij die tafel en stoel van me.» De timmerman wil dus zijn waar (de tafel en de stoel) uitwisselen tegen andere waar (de broden). Jan en Piet deden daarjuist hetzelfde. En we hebben dat allemaal wel eens gedaan, nietwaar?

Het vervelende is echter dit: veronderstel, dat die timmerman naar de bakker was gegaan, maar de bakker heeft helemaal geen tafel en stoel nodig: dan zit die timmerman toch maar lelijk te kijken! Geen brood in huis, want de bakker gaat toch geen broden geven voor iets, dat hij niet nodig heeft.

En dan nog: zelfs al zou de bakker die tafel en stoel wel kunnen gebruiken: hoeveel broden moet hij daar nu voor geven? Duizend broden? Of misschien twee duizend?

Maar wat moet de timmerman ineens met twee duizend broden doen? Daar heeft hij en zijn gezin voor een jaar genoeg aan. Maar broden kan je geen jaar bewaren. En toch heeft de timmerman ze allemaal tegelijk nodig, want de volgende week moet hij op reis om aan een huis te werken, wel 600 kilometer daar vandaan...

Zo zien jullie, dat die ruilhandel, die heel vroeger bestond en nog bestaat (bijvoorbeeld bij de negers in Afrika) iets heel onpractisch is.

DE mensen zijn er dan ook toe gekomen om een ruilmiddel te zoeken. En dat ruilmiddel is nu het geld.

Oorspronkelijk ruilde men dus goederen tegen goederen, tot men begon in te zien, hoe veel gemakkelijker het zou zijn om te ruilen met een goed, dat iedereen graag zou willen hebben. Dit goed is dan het geld.

Je moet bij het woord «geld» echter niet denken aan munten en bankbiljetten. Er zijn een groot aantal goederen, die ook als geld worden gebruikt. Zo zijn er volken, die huiden en pelzen als geld gebruiken. Andere volken namen er vee voor (zoals de Grieken en Romeinen een tijd hebben gedaan. Vandaar, dat zij het geld «pecunia» noemden, wat is afgeleid van «pecus = vee»).

Wat doe je echter met een koe? Zo'n beest wordt oud en mindert in waarde. De mensen begonnen dus naar iets te zoeken, dat niet in waarde mindert en altijd goed blijft.

De oplossing is vrij eenvoudig: edele metalen. Eerst in vorm van juwelen en sieraden, later in brokken en klontjes.

Het vervelende bij die goudstukken was echter, dat ze telkens gewogen moesten worden om te weten hoeveel waarde er in stak. En niet iedereen heeft altijd een weegschaal bij de hand.

ZO kwam men tot het ontstaan van de munten: goud- of zilverstukken van een bepaald gewicht, door iedereen gekend en aanvaard, en als garantie voorzien van de kop van de koning of keizer.

Natuurlijk waren er slechte, oneerlijke mensen, die ermee begonnen te knoeien. Valse munters! Toen ging de overheid er zich mee bemoeien. En om te voorkomen, dat iemand van tien gouden munten er twintig maakte door er een ander metaal aan toe te voegen, besloot de overheid om gewone, op zich haast waardelose munten in omloop te brengen, die echter door de staat waren «gedekt». Dit is vooral het geval met bankbiljetten. Zo'n bankbiljet is op zich een waardeloos stukje papier, geen cent waard. Maar het heeft toch waarde, omdat het door de staat is gedekt, dat wil zeggen: als je met zo'n bankbiljet naar de staatsbank gaat, krijg je er zoveel geld voor, als op dat bankbiljet staat aangegeven. De staat heeft de goud- of zilverwaarde in kas, die op de munt of het bankbiljet staat aangegeven.

Dit weet iedereen. En omdat de mensen allemaal nog wel zoveel vertrouwen in de staat hebben, en ook de staten elkaar onderling nog wel zoveel vertrouwen, wisselen die nikkel munstukken en papieren bankbiljetten van hand tot hand. Wil iemand er nu met alle geweld echt goud voor hebben, wel, hij kan het krijgen. Maar waarom zou hij dat doen, tenzij als geldbelegging of om sieraden te kopen?

Nu weten jullie, naar aanleiding van een vraagje van Jan Prins uit Amsterdam het een en ander over het geld, dat zo'n grote rol in de wereld speelt. Er is nog heel veel over te vertellen, maar dat is voor een volgende keer.

Met Snuffeltje vooraan en vooruit:

SNUFFEL.

Onze Knollentuin

REGLEMENT

- Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
 Art. 2: Alle grappes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
 Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: «Eigen werk». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: «Naverteld».
 Art. 4: Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
 Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.
 Art. 6: Tekennolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
 Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Alle rakers en -esjes heel veel danck
 Voor de kaarten ende prenten,
 Die ick op Nieuwjaer mocht ontvanck!

Ons aanvangvers staat wel in een halfbakken oud-Nederlands, maar dat moeten jullie niet kwalijk nemen. Het moest in elk geval «oud» zijn onder invloed van de kaarsen-licht-sfeer van de kerst- en Nieuwjaarsdagen. Dat gaat zo, of je nu wil of niet. Je ziet zoveel kaarten met antieke lantaarns, jongedames met hoepelrokken er, moffen, sleeën en blauw-witte sneeuw...

Allemaal dus heel veel dank!
 En nu aan het knollen!

Eigen werk van BROMBEER uit Olmen.

ZONDER SABEL

De soldaten van het leger van Marcolanië, mochten niet zonder sabel lopen. De overtredders werden streng gestraft.

Soldaat Pintje wilde even snel een boodschap doen, en vergat zijn sabel om te doen.

Daar kwam hij langs het huis van de generaal. Deze zag van uit zijn kamer de overtredder, en wenkte hem bij zich te komen. Hij had reeds een flinke straf voor Pintje gereed! Maar toen Pintje in de gang kwam, zag hij de sabel van de generaal hangen. Vlug deed hij die aan.

Toen hij bij de generaal kwam, was het alsof de generaal zich een hoedje schrok. Pintje kon weer weg gaan en hing de sabel weer in de gang. Buiten gekomen rende hij vlug naar huis. Maar de generaal zag hem weer zonder sabel.

— Ik zal toch aan een bril moeten denken, zei hij bij zichzelf. Mijn ogen worden slecht!

Eigen Werk van
 Jan van UITERT uit Den Haag.

Wel, Jan, die Sprint-reportage hebben we niet kunnen vinden. Die heb je er vergeten bij te steken? Probeer in elk geval nog eens iets voor Sprint te schrijven. Iets, dat je zelf hebt beleefd, iets geweldigs, iets spannends of heel ontroerends. Afgesproken? Je kan je tekst natuurlijk illustreren. Maar het moet werkelijk heel goed zijn, wil het voor Sprint in aanmerking komen. Lees daarvoor onze 10 geboden voor een goed reporter eens door (nummer van 22 Dec.).

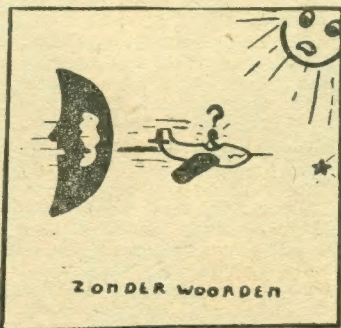
Eigen werk van THEO uit Beringen.

Een Robbedoes- en Sprinthulde op rijm
 van Teddy RIJMAN uit Gent:

Robbedoes is een prachtig blad!
 Zeg jongens, weten jullie dat?
 Maar ook, dat Robbedoes
 Een broertje heeft gekregen?
 «Sprint», een echte snoes!

We delen met die twee, zoals dat heet:
 Al ons lief en leed.
 We zien met blij verwachten
 Telkens naar hen uit
 Om van de inhoud te versmachten.

Eigen Werk van
 Teddy RIJMAN uit Gent

Eigen werk uit VAN OUGTSEL ROGER uit Mechelen.

Eigen werk van G. DE VOS uit Schoten.

Wel, Teddy, dat «versmachten» is wel wat te sterk gezegd. Je hebt natuurlijk een mooi rijmwoord gezocht en je was blij te kunnen «versmachten»... Geeft niets, hoor! Let daar de volgende keer maar eens goed op.

De Eervolle Vermeldingen (er zijn er heel veel!) voor de volgende week. We maken wat plaats voor de tekenknollen.

Rakkers en -esjes: tot de volgende week. Heel veel groeten van Sjarel en Piet, maar vooral van jullie opperknollenplanter,

SNUFFEL.

WIE WEET HET?

(Oplossingen van vorige week.)

SPEL Nr. 1

Zoek het zelf maar uit!

SPEL Nr. 2

1: Tarboesj en E. — 2: Madras en A. —
 3: Sombbrero en B. — 4: Kasa en D. —
 5: Mantilla en C.

SPEL Nr. 3

		1		2
		3	4	

SPEL Nr. 4

1. Onwaar, het is iemand met steelzucht behept. — 2: Onjuist, larynx is strottenhoofd. — 3. Verkeerd, een soldenier is een huursoldaat — 4. Juist. — 5. Juist.

SPEL Nr. 5

2 en 3.

(Oplossingen van bladz. 11.)

SPEL Nr. 1

A: Yo (China). — B: Sanai (India). — C: Doedelzak (Schotland). — D: Tamtam (China). — E: Maraccas (Midden-Amerika en Zuid-Amerika). — F: Trommels (Perzië). — G: Guzia (Kroatië).

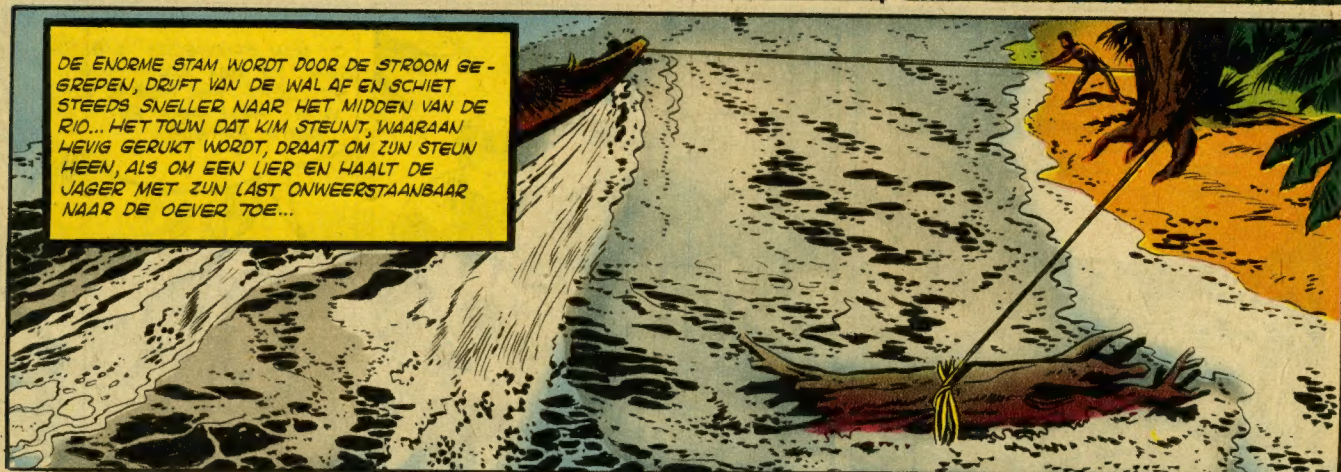
SPEL Nr. 2

Gluck; Mozart; Beethoven; Schubert; Schumann en Chopin; Wagner; Chopin was een Pool.

SPEL Nr. 3

Het «kruis» komt 16 maal voor.

HET
Mysterie
VAN DE
Witte God
Kim Devil

HOP... HET IS
ZOVER,
MEESTER...

HE, HET WERD HOOG TIJD...
MUN ARMEN ZUN ALS LOOD...
VLUG... AYOMATUC, LEG
DIE LAMME SCHUIT
VAST...

DADELUK,
MEESTER!

AAN DE SLAG... AL DAT
HOUT ERUIT... WAREMPEL...
HET IS VERKOOLD... HET
LUKT WEL OF HET TOT
BRANDSTAPEL HEEFT
GEDIEND... ZOU...???

ALLES ERIN
LATEN LIGGEN...
MAN ZEKER
DOOD...

O!

EEN GEKNEVELDE
MAN. WAT BEDUIDT DAT?
DIT TYPE INDIAAN HEB IK
NOG NOOIT GEZIEN. WAAR
KWAM HI ZO VANDAAN?
NEE, MAAR HI IS ZOWAAR
NOG WARM !...

VERDRAAID... DAN
IS ER MISSCHIE
WEL...

O! MUN SPIEGELTJE IS BESLA
GEN... DE MAN ADEMT NOG...
HI LEEFT... WEL HEB IK OOI...
VLUG, HEM NAAR HET
KAMP BRENGEN!

DE STAKKER IS ER AFSCHUWELIJK
AAN TOE, MAAR ER IS EEN KLEIN
KANSJE HEM TE REDDEN...
JIJ NEEMT HEM OP
JE RUG...

EN NU VOOR-
WAARTS... IK ZAL JE
AFLOSSEN... HET
RESENT
WEER...

HU HEEL LICHT !!
ZEKER IN GEEN
DAGEN GEGETEN.

NOG EENS IN DIE RARE
BRANDSTAPELPRAUW
KUKEN... HE, WAT IS DAT
VOOR IETS ?...

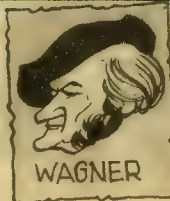
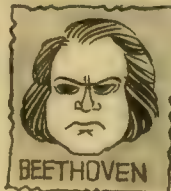
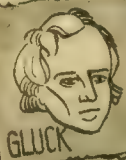
(Wordt vervolgd.)

WIE WEEET HET ?

KUN JIJ DIE BEROEM-
DE MUSICI NAAR HUN
GEBORTEJAAR RANG-
SCHIKKEN?

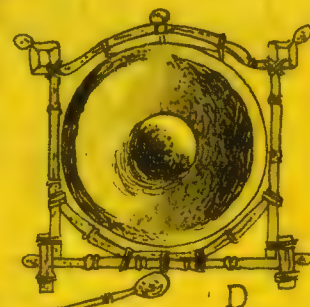
... EEN VAN HEN WAS GEEN
DUITSER OF OOSTENRIJ-
KER... WIE?...

2

DAT ZIJN
MUZIEK-
INSTRUMEN-
TEN,
NIET?

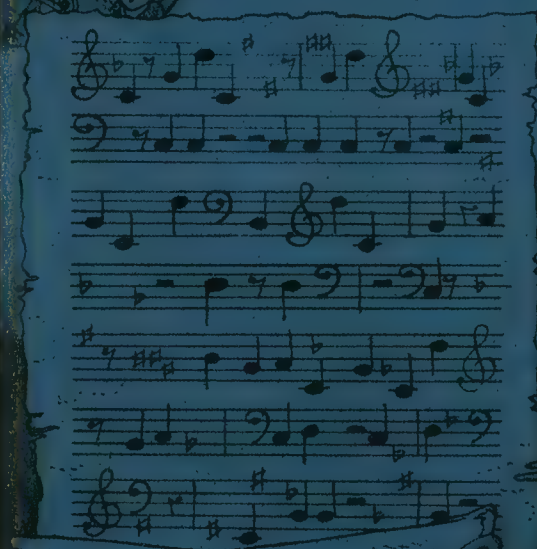
JA, MAAR IN WELK
LAND WORDEN ZE
GEBRUIKT?

EN HOE
HETEN ZE? 1

DAT STUK IS MOEILIK
TE SPELEN!...

WELKE NOOT,
OF WELK
TEKEN KOMT
HET MEEST IN DEZE
PARTITUUR VOOR?...

IK HEB MIJN IN-
STRUMENT GEBRO-
KEN!!! HI HI HI!

OCH, TREK U DAT NIET
ZO AAN!... WIJ LIJMEN
HET WEL!...

4

BEELDEN UIT DE
WERELDGESCHIEDENIS

Het Bronzen ZWAARD

De TIMOERS

MET SMART ZIEN WE
JE WEGGAAN VAN ONS.
HIER IS GEEN GESCHENK
DAT IK JOU WAARDIG
KEUR.

DIT BRONZEN ZWAARD IS EEUWEN GELE-
DEN IN DE BOUWVALLEN VAN TROJE GE-
VONDEN. WIE VAN DE HELDEN DIE TIEN
JAAR LANG PRIAMUS' RIJK HEEFT VERWOEST,
HEEFT HET IN ZIJN MACHTIGE VUIST GE-
KLEMD. MISSCHIEN IS HET WEL DOOR VULKANUS
GESMEED, DE SMID DER GODEN.

IK DANK JE, SPITHRIDATES. MOGEN DE
GODEN HET ME BESPALEN IK HET NOOIT
MOET OPNEMEN TEGEN JOU EN DE
JOUWEN!

UIT ALLE OORLOGSHAVENS IN CILICIË EN PHOENICIË
STROMEN VERSTERKINGEN SAMEN NAAR THAPSACUS,
WAAR ALEXANDERS LEGER ZICH OPMAAKT OM
DE EUPHRAAT OVER TE TREKKEN.

DAARNA RUKT ALEXANDER NAAR
TIGRIS OP. WALF MEEGESLEEPT DOOR
DE STROOM STEKEN DE SOLDATEN
DE EUPHRAAT OVER.

ENKELE DAGEN LATER KOMT HET TOT DE GROTE
BLAS BIJ ARBELA. DE BRULLENDE BARBARENHOR-
DE, DOOR DARIUS BEWAPEND, STORMT TE PLET-
TER OP HET HECHTE BLOK DER MACEDONISCHE
SLAGLINIES EN LAAT VEERTIG DUIZEND DODEN OP
HET SLAGVELD ACHTER.

VRIENDEN, VANAVOND BETUIGEN WE DE
GODEN DANK OMDAT ZE ONS DE OVER-
WINNING HEBBEN GESCHONKEN. DE
WEG NAAR BABYLON STAAT OPEN!

GEEN DICHTE MENIGTE JUICHT DE OVER-
WINNAAR TOE ALS ALEXANDER BABYLON
BINNENTREKT. DE MACEDONIËR VOLGT DE
MET BLOEMEN BESTROOIDE STRATEN DIE
NAAR HET PALEIS VAN CYRUS' NAZATEN
LEIDT.

EEN MAAND LATER
VOOR HET HUIS DER
TIMOERS.

WEEET JE DAT DE KONING
GISTER BIJ DE SPELEN EEN
PRUËS HEEFT UITGELOOFD AAN
HIEM DIE HET MEEST KON DRIN-
KEN? WIF EN DERTIG VAN DE
MEDEDINGERS ZIJN TER PLAAT-
SE DOOD GEBLEVEN VAN DIE
ONZINNIGE INSPANNING!

HIER IS EEN
BODE DES
KONINGS...

HEI, GEBROEDERS TIMOER!
ALEXANDER BEVEELT U
VANAVOND ZIJN FEEST-
MAAL BIJ TE
WONEN.

ALWEEER?
DAT IS ELKE
DAG!

DIE
AVOND...

HA, DAAR IS MIJN VRIEND
TIMOER! KOM HIER, VRIEND,
KOM NADERBIJ!

BUIG VOL AANBIJDING
VOOR MIJ NEER EN
KUS MIJN VOETEN... VER-
GEET NIET DAT IK
DE GELUKE DER GODEN
BEN!

GU ZIJT GEEN GOD,
ALEXANDER, GU ZIJT EEN
MENS EN ZELFS DIE
NAAM ZIJT GE NOG
NIET STEEDS
WAARDIG!

KONING, ZULT GU UW MAJES-
TEIT LATEN KRENKEN?
TUCHTIG DIE ONBESCHAAMDE
VLERK DIE UW GODDELUK-
HEID IN TWIFEL TREKT!

JE HEBT
GELUK,
ANTIPHON!

HIER... AANBID ME,
OF, BU ZEUS, IK
DOORBOOR JE MET
DIE SPEER.

DIE ZELFDE
ZEUS VELLE U
NEER, MACEDO-
NIËR... IK STERF
LIEVER DOOR UW
HAND, DAN DAT IK ME
VERLAAG TOT DIE
DWAZE HANSWORSTERIJ
EEN ANTIPHON
WAARDIG!

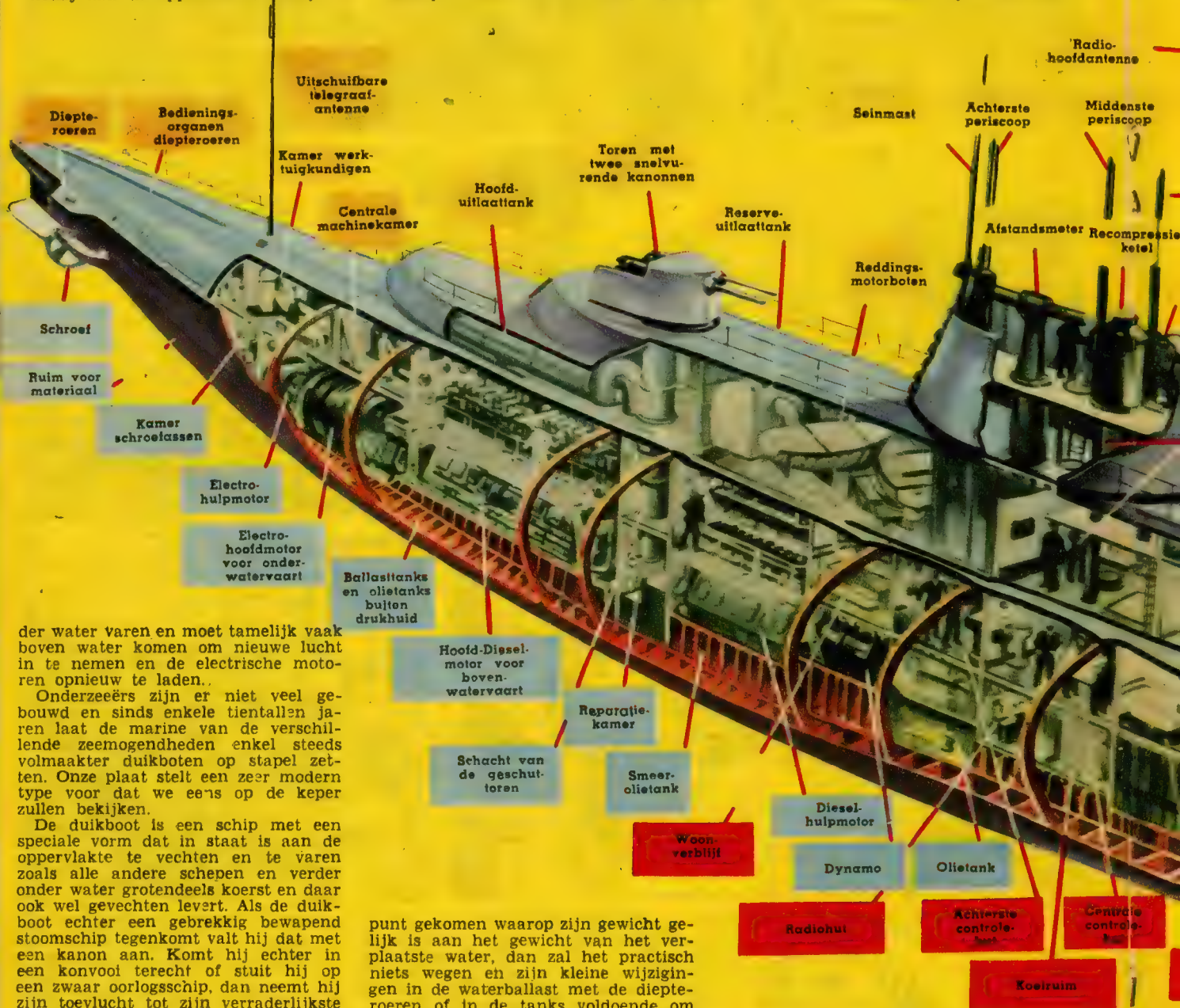
Het stalen zeemonster in doorsnede

Wat is eigenlijk de juiste naam : onderzeeër of duikboot? Tegenwoordig gebruiken we beide namen door elkaar, maar oorspronkelijk verschillen ze. Een « onderzeeër » werd uitsluitend voor onderwatervaart gebouwd, een duikboot daarentegen kan hetzij aan de oppervlakte, hetzij on-

pen. Met lege tanks dobbert de duikboot net als alle andere schepen op het water, volgens de wet van Archimedes die je op school hebt geleerd : de boot weegt dan lichter dan het verplaatste water. Maar als de tanks volstromen, wordt de boot zwaar en gaat zachtjes onder. Is het schip op het

schikking had en een type motor vond die in staat was ook onder water te werken.

Het eerste was veel makkelijker dan het tweede. De lucht in een onderzeeër is voldoende voor ongeveer 24 uur. Is deze voorraad uitgeput, dan neemt men enerzijds zijn toevlucht

der water varen en moet tamelijk vaak boven water komen om nieuwe lucht in te nemen en de elektrische motoren opnieuw te laden.

Onderzeeërs zijn er niet veel gebouwd en sinds enkele tientallen jaren laat de marine van de verschillende zeemogendheden enkel steeds volmakter duikboten op stapel zetten. Onze plaat stelt een zeer modern type voor dat we eers op de keper zullen bekijken.

De duikboot is een schip met een speciale vorm dat in staat is aan de oppervlakte te vechten en te varen zoals alle andere schepen en verder onder water grotendeels koerst en daar ook wel gevechten levert. Als de duikboot echter een gebrekkelijk bewapend stoomschip tegenkomt valt hij dat met een kanon aan. Komt hij echter in een konvooi terecht of stuit hij op een zwaar oorlogsschip, dan neemt hij zijn toevlucht tot zijn verraderlijkste wapen : de torpedo, uit de zediepte afgeschoten.

De scheepsrump bij dit type van schip is eigenlijk dubbel : een waterdicht druklichaam, cirkelvormig in doorsnede, geheel afsluitbaar en bestand tegen hoge waterdruk en daar omheen een niet drukvaste huid.

Dit vaartuig heeft veel van een stalen haai, met een speciale vorm die op onderwatervaart is berekend.

Tussen de buiten- en binnenhuid zijn er tanks, welke vol met water kunnen lopen of dit weer naar buiten kunnen persen door middel van pom-

punt gekomen waarop zijn gewicht gelijk is aan het gewicht van het verplaatste water, dan zal het praktisch niets wegen en zijn kleine wijzigingen in de waterballast met de diepteroeren of in de tanks voldoende om het in elke richting, zowel vertikaal als horizontaal te dirigeren.

In deze omstandigheden kan het in zee duiken, op tientallen meters diepte varen, opstijgen en weer aan de oppervlakte komen.

— Ja, maar hoe kan de bemanning beneden ademen? En welke motoren kunnen onder water werken? zul je misschien vragen.

— Wel, de op te lossen problemen waren de volgende : er moest voor gezorgd worden dat de bemanning voor een tamelijk lange tijd lucht ter be-

tot flessen zuurstof en anderzijds tot stoffen die het vocht en het uitgeademde koolzuurgas opslorpen. Het tweede probleem is werkelijk... een probleem. Onverschillig welke verbrandingsmotor, met benzine koolwaterstof of kolen, heeft zuurstof nodig om te werken en zou in de kortst mogelijke tijd de hele zuurstofinhoud van het schip en de flessen hebben opgebruikt. Daarom moet er een elektrische motor gebruikt worden, die door grote accumulatoren wordt gevoed. Deze accu's raken bij een matige snel-

Het stalen zeemonster in doorsnede

Wat is eigenlijk de juiste naam : onderzeeër of duikboot? Tegenwoordig gebruiken we beide namen door elkaar, maar oorspronkelijk verschillen ze. Een « onderzeeër » werd uitgesloten voor onderwatervaart gebouwd, een duikboot daarentegen kan hetzij aan de oppervlakte, hetzij on-

pen. Met lege tanks dobbert de duikboot net als alle andere schepen op het water, volgens de wet van Archimedes die je op school hebt geleerd : de boot weegt dan lichter dan het verplaatste water. Maar als de tanks volstromen, wordt de boot zwaar en gaat zachtjes onder. Is het schip op het

schikking had en een type motor vond die in staat was ook onder water te werken.

Het eerste was veel makkelijker dan het tweede. De lucht in een onderzeeër is voldoende voor ongeveer 24 uur. Is deze voorraad uitgeput, dan neemt men enerzijds zijn toevlucht

heid in 24 tot 30 uur en bij « volle stoom » in één uur uitgeput en worden aan de oppervlakte door een Dieselmotor geladen. De elektrische motor dient alleen voor de scheepvaart onder water, want boven water kunnen de veel sterkere Dieselmotoren rustig werken.

Tegen het einde van de jongste oorlog is er een toestel op het toneel verschenen dat een omwenteling in de onderzeeoorlog betekende. Dat is de « snuiver » (Duits : schnorkel; Engels : snort), een Nederlandse uitvinding, door de Duitsers buitgemaakt.

De « snuiver » is een luchtpijp, die de duikboot tot boven water kan opsteken, terwijl ze zelf veilig in de diepte blijft. Na volop lucht te hebben opgezogen kan ze weer onbepaalde tijd ondergedoken blijven. De buis zijn bij te laden zonder dat

men boven water komt. Of wel kunnen er, zoals bij de types waarmee op 't ogenblik proeven worden genomen, onderwater-Dieselmotoren worden gebruikt die in snelheid en vermogen veel voor hebben op de andere.

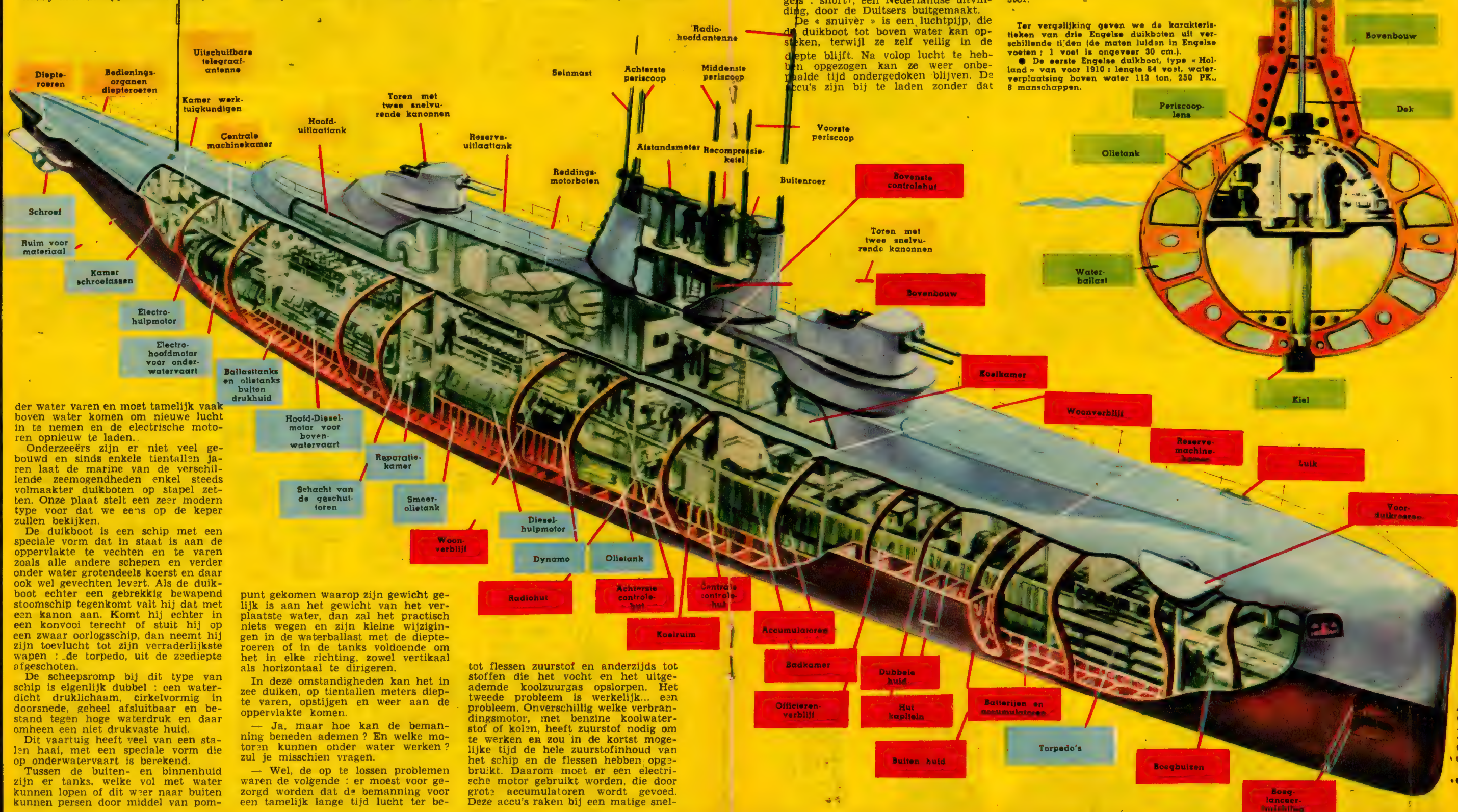
De « snuiver » zal in de toekomst de onderzeevaart nog menige verrassing bezorgen. Dank zij deze uitvinding zullen er steeds grotere, sterkere en snellere duikboten komen, niet alleen bewapend met torpedo's, maar ook met raketten, voorzien van springstof.

Ter vergelijking geven we de karakteristieken van drie Engelse duikboten uit verschillende tijden (de maten luiden in Engelse voeten : 1 voet is ongeveer 30 cm.).

● De eerste Engelse duikboot, type « Holland » van voor 1910 : lengte 64 voet, waterverplaatsing boven water 113 ton, 250 PK., 8 manschappen.

● De Engelse duikboot van de klasse « E » (Wereldoorlog I) : lengte 180 voet, waterverplaatsing boven water 654 ton ; 160 PK., 35 manschappen.

● De huidige onderzeeër, klasse « X-1 » : lengte 363 voet, waterverplaatsing aan de oppervlakte 2.780 ton ; voornaamste motor 6.000 PK. ; bemanning 109 koppen.

der water varen en moet tamelijk vaak boven water komen om nieuwe lucht in te nemen en de elektrische motoren opnieuw te laden.

Onderzeeërs zijn er niet veel gebouwd en sinds enkele tientallen jaren laat de marine van de verschillende zeemogendheden enkel steeds volmaakter duikboten op stapel zetten. Onze plaat stelt een zeer modern type voor dat we eens op de keper zullen bekijken.

De duikboot is een schip met een speciale vorm dat in staat is aan de oppervlakte te vechten en te varen zoals alle andere schepen en verder onder water grotendeels koerst en daar ook wel gevechten levert. Als de duikboot echter een gebrekkig bewapend stoomschip tegenkomt valt hij dat met een kanon aan. Komt hij echter in een konvooi terecht of stuit hij op een zwaar oorlogsschip, dan neemt hij zijn toevlucht tot zijn verraderlijkste wapen : de torpedo, uit de zeediepte afgeschoten.

De scheepsrump bij dit type van schip is eigenlijk dubbel : een waterdicht druklichaam, cirkelvormig in doorsnede, geheel afsluitbaar en bestand tegen hoge waterdruk en daar omheen een niet drukvaste huid.

Dit vaartuig heeft veel van een stalen haai, met een speciale vorm die op onderwatervaart is berekend.

Tussen de buiten- en binnenhuid zijn er tanks, welke vol met water kunnen lopen of dit weer naar buiten kunnen persen door middel van pom-

punt gekomen waarop zijn gewicht gelijk is aan het gewicht van het verplaatste water, dan zal het praktisch niets wegen en zijn kleine wijzigingen in de waterballast met de diepteroeren of in de tanks voldoende om het in elke richting, zowel vertikaal als horizontaal te dirigeren.

In deze omstandigheden kan het in zee duiken, op tientallen meters diepte varen, opstijgen en weer aan de oppervlakte komen.

— Ja, maar hoe kan de bemanning beneden ademen? En welke motoren kunnen onder water werken? zul je misschien vragen.

— Wel, de op te lossen problemen waren de volgende : er moest voor gezorgd worden dat de bemanning voor een tamelijk lange tijd lucht ter be-

tot flessen zuurstof en anderzijds tot stoffen die het vocht en het uitademde koolzuurgas opslorpen. Het tweede probleem is werkelijk... een probleem. Onverschillig welke verbrandingsmotor, met benzine koolwaterstof of kolen, heeft zuurstof nodig om te werken en zou in de kortst mogelijke tijd de hele zuurstofinhoud van het schip en de flessen hebben opgebruikt. Daarom moet er een elektrische motor gebruikt worden, die door grote accumulatoren wordt gevoed. Deze accu's raken bij een matige snel-

heid in 24 tot 30 uur en bij « volle stoom » in één uur uitgeput en worden aan de oppervlakte door een Dieselmotor geladen. De elektrische motor dient alleen voor de scheepvaart onder water, want boven water kunnen de veel sterkere Dieselmotoren rustig werken.

Tegen het einde van de jongste oorlog is er een toestel op het toneel verschenen dat een omwenteling in de onderzeewarlog betekende. Dat is de « snuiver » (Duits : schnorkel; Engels : snort), een Nederlandse uitvinding, door de Duitsers buitgemaakt.

De « snuiver » is een luchtpijp, die de duikboot tot boven water kan opsteken, terwijl ze zelf veilig in de diepte blijft. Na volop lucht te hebben opgezogen kan ze weer onbepaalde tijd ondergedoken blijven. De accu's zijn bij te laden zonder dat

men boven water komt. Of wel kunnen er, zoals bij de types waarmee op 't ogenblik proeven worden genomen, onderwater-Dieselmotoren worden gebruikt die in snelheid en vermogen veel voor hebben op de andere.

De « snuiver » zal in de toekomst de onderzeevaart nog menige verrassing bezorgen. Dank zij deze uitvinding zullen er steeds grotere, sterkere en snellere duikboten komen, niet alleen bewapend met torpedo's, maar ook met raketten, voorzien van springstof.

Ter vergelijking geven we de karakteristieken van drie Engelse duikboten uit verschillende tijden (de maten luiden in Engelse voeten; 1 voet is ongeveer 30 cm.).

● De eerste Engelse duikboot, type « Holland » van voor 1910: lengte 64 voet, waterverplaatsing boven water 113 ton, 250 PK., 8 manschappen.

● De Engelse duikboot van de klasse « E » (Wereldoorlog I): lengte 180 voet, waterverplaatsing boven water 654 ton; 160 PK., 35 manschappen.

● De huidige onderzeeër, klasse « X-1 »: lengte 363 voet, waterverplaatsing aan de oppervlakte 1780 ton; voornaamste motor 6.000 PK.; bemanning 109 koppen.

Radio-antenne

Middenste periscoop

Recompressie-kegel

Voorste periscoop

Buitenroer

Bovenste controlehut

Toren met twee snelvurende kanonnen

Bovenbouw

Koelkamer

Woonverblijf

Reserve-machine

Luik

Voor-ankeraan

Centrale controle

Accumulatoren

Badkamer

Dubbele huld

Officieren-verblijf

Hut kapitein

Batterijen en accumulatoren

Buiten huld

Torpedo's

Boegbuizen

Boeg-lanceer

Periscoop-lens

Olie-tank

Water-ballast

Kiel

Periscoop-buis

Bovenbouw

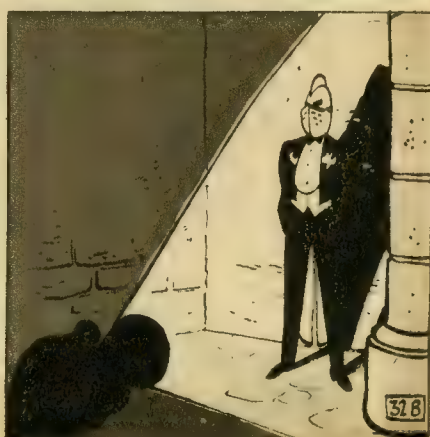
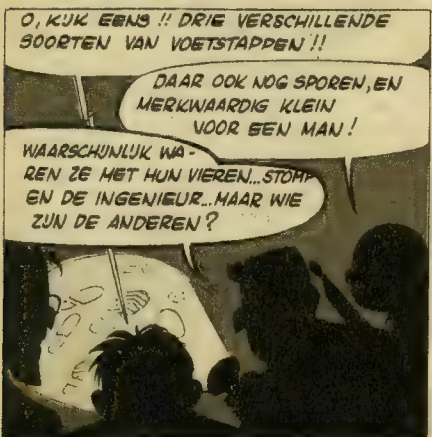
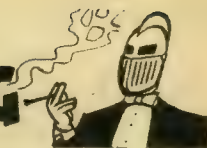
Dek

i. casar

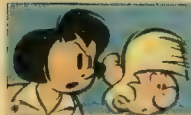

DE BAARD EN DE KALE STOMP KOMT TERUG

TEKST VAN ROSY. TEKENINGEN VAN WILL

De eed der Vikingen

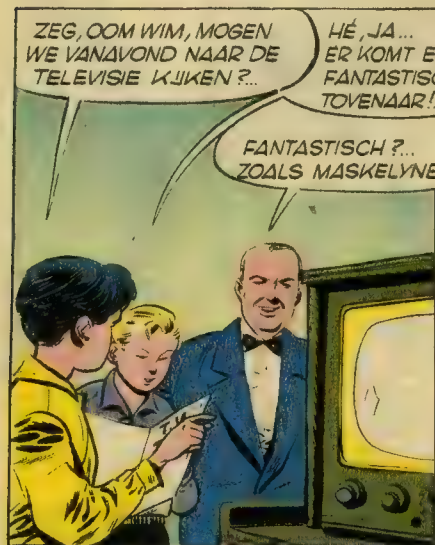
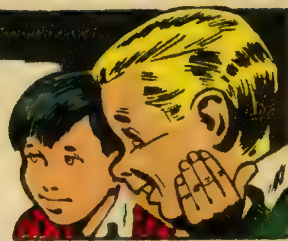

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

MASKELYNE

EEN MEESTER IN HET FOPPEN.

ZEG, OOM WIM, MOGEN WE VANAVOND NAAR DE TELEVISIE KIJKEN?...

HÉ, JA... ER KOMT EEN FANTASTISCHE TOVENAAR!...

FANTASTISCH?... ZOALS MASKELYNE?...

WIE IS MASKELYNE?...

O, DAT IS EEN HELE GESCHIEDENIS, EEN OORLOGSGESCHIEDENIS, MAAR ONTZETTEND GRAPPIG!

JASPER MASKELYNE WAS DE ZOON EN KLEINZoon VAN EEN GOOCHELAAR. IN ZIJN SCHOUWBURG TE LONDEN LIEP HET ALTIJD STORM. TOEN IN 1939 DE OORLOG' UITBRAK WERD HIJ ALS CAMOUFLAGEUR OPGEROEPEN.

WAT?... NOEMEN ZE DAT CAMOUFLAGE?... DIE METHODEN ZIJN ONVOLDENDE, NET GOED VOOR KINDEREN!

EN MASKELYNE, DIE EIGEN DENKBEELDEN OVER DE KWESTIE HAD, BRACHT ZE IN PRAKTIJK...

IK HAD BEVOLEN HIER EEN MITRAILLEURSNEST TE MAKEN! WAAR IS DAT?

HIER, GENERAAL, HANDEN OMHOOG.

WAT EEN ONGELOFELIJKE CAMOUFLAGE! JE BENT EEN KEI, VRIEND! IK HEB WERK VOOR JE!

TOT UW ORDERS, SIR!... DIT WAS MAAR EEN KOUD KUNSTJE. IK KAN NOG WAT BETERS

ENGELAND DUCHTE STEEDS EEN DUITSE INVASIE EN VERSTERKTE ZIJN KUSTEN.. HELAAS, DE VERDEDIGINGSWERKEN WAREN VERRE VAN KLAAR. MAAR MASKELYNE VERSCHEEN TEN TONELE...

Belacy
O.P.1

EN WELDRA...
ZO, GENERAAL... DE KUST
KRIEFT VAN DE KANONNEN
EN FORTEN... ALLES IS VAN
KARTON! MAAR DAAR
ZULLEN DE DUITSE PILOTEN
NIETS VAN VERMOEDEN.

DE LIST SLAAGDE BUITEN VERWACHTING...
WELKE GRAPJAS HEEFT
ONS WIJSGEMAAKT DAT
DE TOMMIES NIET
KLAAR ZIJN?
ZO'N ZWAARBE-
WAPENDE KUST
AANVALLEN IS
GEKKENWERK!

MEIN FÜHRER, ER ZIJN ZES MAAN-
DEN BOMBARDEREN EN VEEL GELUK
NODIG EER WE DE MINSTE INVASIE-
DING KUNNEN ONDERNEMEN!
DE ENGELSEN ZIJN TOT DE TANDEN
GEWAPEND!

LATEN
WE HUN VERDEDI-
GINGSWERKEN BESTO-
KEN ZOLANG HET
NODIG IS!

EN MAANDENLANG VERNIELDEN
MILLIOENEN TONNEN BOMMEN MASKE-
LYNES DECORS VAN HOUT EN STOF. DE
DUITSE LANDING WERD LANG GENOEG VERTRAAGD
OM ENGELAND ECHTE VERSTERKINGEN TE LATEN
AANLEGGEN.

OM DE VLIAND BETER TE MISLEIDEN, LIET
MASKELYNE ZIJN HOUTEN KANONNEN RA-
KETTEN AFSCIETEN EN ZIJN VALSE ZOEKLICH-
TEN STRAALDEN DANK ZIJ EEN STEL
SPIEGELS!

ZIE JE, OM DE DUITSERS TE FOPPEN
VERGAREN WE OUDROEST EN GOOIJEN
HET DAAR NEER... OP DE FOTO'S MENEN
ZE DE ECHTE RESULTATEN VAN GE-
SLAAGDE BOMBARDEMENTEN TE
ONTDEKKEN. DAT KOSTONS HOUT,
KARTON EN WERK.

MASKELYNES VERBEELDING NEEMT STEEDS HOGER VLUCHT. HIJ
MAAKT LOZE STARTBANEN, ONECHTE DORPEN EN ZELFS VALSE KUDDEN
SCHAPPEN NL. LUCHTBALLONS IN DIE FORM.

...EN MIJN SCHAPEN VERDRAAGTEN ZICH...
WE HOEVEN ZE MAAR ELDERS VAST TE
MAKEN, ZO ZIJN VLEGVELDEN ALS
WEIDEN TE VERMOMMEN.

NATUURLIJK WAREN ER OOK ECHTE KANONNEN EN FORTEN. DIE CAMOUFLEERDE MASKELYNE EVENEENS, TOT GROTE SCHADE VOOR DE VLIJAND...

NA ZO VERSCHIEDENE DIENSTEN TE HEBBEN BEWEZEN, WERD MASKELYNE OP HET HOOFDKWARTIER ONTBODEN.

MASKELYNE! MORGEN VERTREKT U NAAR CAIRO!...

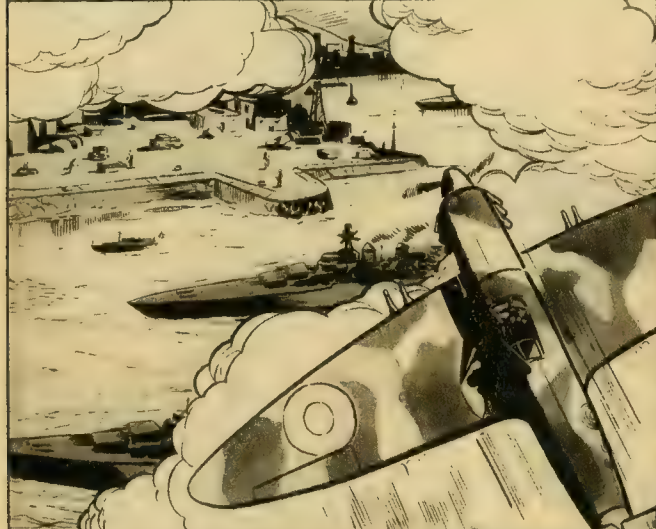

WIE IS DIE MASKELYNE DIE WE AAN BOORD HEBBEN?...?

ONBEKEND! ZEKER EEN RIJKELUISZOONTJE DAT NIET VAN TROEDENTRANSPORTEN HOUDT!

DE HAVEN VAN ALEXANDRIE WAS DE SLEUTEL VAN DE MIDDELLANDSE ZEE... MASKELYNE MOEST DIE VOOR DE NAZIVLIJERS VERBERGEN...

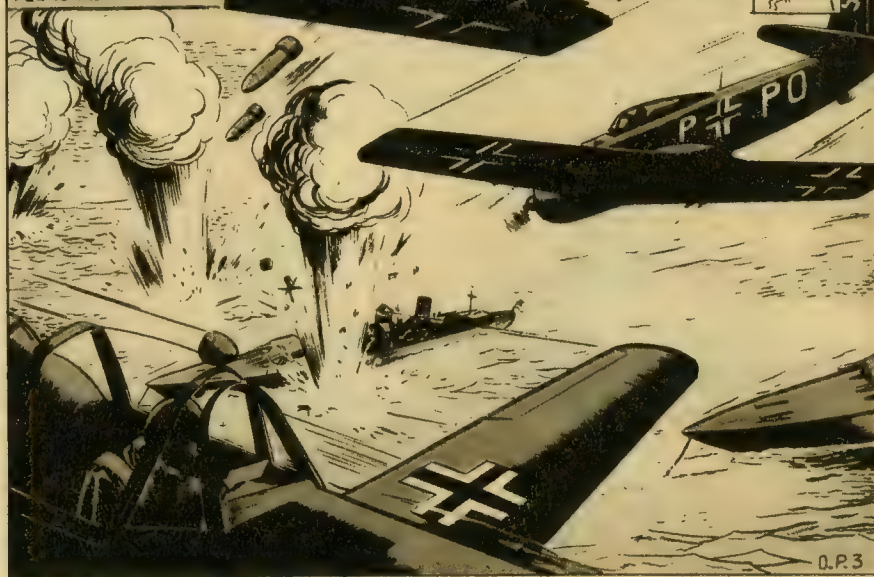
UIT DE HOOGTE LIJKT DE MARIUTBAAI VERBLUFFEND OP DE REDE VAN ALEXANDRIE... DE VLIJAND MOET DIE VERWARREN!

ZOUDEN DE DUITSERS ZO NAEF ZIJN ONZE HOUTEN DECORS VOOR ECHTE BOTEN AAN TE ZIEN?

EN TOCH GEBEURDE DAT... HET SLAGDE VOLKOMEN!

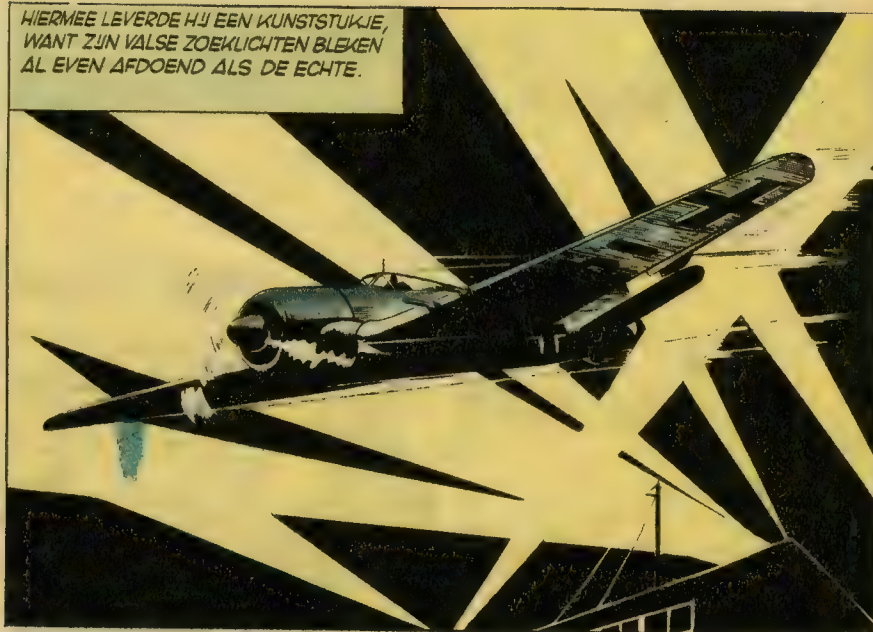

MASKELYNE ZWOEGDE ONVERDROTEN...

MET 24 SPIEGELS EN EEN ENKELE LICHTBRON
KAN IK 24 ZOEKLICHTEN MAKEN DIE ALLE
DUITSE PILOTEN VERSCHALKEN.

HIERMEE LEVERDE HIJ EEN KUNSTSTUKJE,
WANT ZIJN VALSE ZOEKLICHTEN BLEKEN
AL EVEN AFDOEND ALS DE ECHTE.

NADERHAND IN LIBYE...

MASKELYNE,
ONZE TRANSPORTEN WORDEN AANGE-
VALLEN... JE MOET 30 ZWARE TANKS ALS
VRACHTAUTO'S CAMOUFLEREN!...

HET IS EEN VALSTRIK
ZEKER? REKEN OP
ME! DAT ZAL IK
BESTUDEREN!

ENKELE DAGEN LATER LIET MASKELYNE UIT
DE VERTE EEN KOLONNE AUTO'S AAN ZIJN
CHEFS ZIEN.

MASKELYNE BE-
VEERT DAT ER EEN
TANK BIJ IS.

HM... VOLGENS MIJ
IS DAT DE DERDE,
OF DE TWEEDE

HA! HA! ALLE VRACHT-
AUTO'S ZIJN ECHT,
BEHALVE DE
EERSTE,
DIE IS EEN TANK!

EN MASKELYNE MAAKTE OOK TANKS IN
KARTON NA, DIE ECHTE VUURPIJLEN AF-
SCHOTEN, DOORTWEE MANNEN WERDEN
BESTUURD EN MET 36 STUKS IN EEN
VRACHTWAGEN KONDEN...

MASKELYNE! HET KUNSTJE
IS GESLAAGD. JE BENT
EEN GENIE! DE ITALIANEN
ZIJN OP DE VLUCHT!...

NOGAL GLAD! ZIJ WISTEN IMMERS
NIET DAT DE LONDENSE TOVENAAR
OOK MILITAIRE WONDEREN
VERRICHTTE!...

O.P. 4

DE HEKS

Een middeleeuws verhaal

door Bart SEREYNS

— Anton!

Luid dreunde de naam door de ruime wapenzaal van het slot. De galm beukte tegen de strakke wapenrustingen, die als zwijgende wachters langs de muren stonden.

— Anton! Waar blijf je toch?

Ongeduldig stampvoette de jonge graaf met zijn rijglaarzen op de betegelde vloer, zodat zijn grote, zilveren sporen rinkelden.

Ergens in de diepte van de zaal werd een deur geopend en een slanke jongeling trad binnen.

— De heer graaf heeft geroepen?

De graaf keerde zich naar de jongeling en nam hem van 't hoofd tot de voeten op.

— Ben je reisvaardig?

— Ik ben geheel tot uw dienst, heer graaf, zei Anton, de schildknaap, met zijn zachte, welluidende stem.

Gevolgd door Anton, begaf de jonge graaf Bruno Terwage zich naar de grote binnenplaats, waar twee opgetuigde paarden ongeduldig stonden te trappelen.

In de machtige gevel van het kasteel werd een venster geopend en een lange, grijze gestalte boog zich uit het raam.

De hoeven van de paarden dreunden over de houten ophaalbrug die ratelend was neergelaten. In gestrekte draf snelden zij over de stoffige landweg, die zich kronkelend door de velden slingerde. Aan de kim doemde de donkere rand van het nabije woud op.

Vrolijk pratend vervolgden beiden hun weg. Het gesprek liep meestal over het aanstaande steekspel, dat op het grote tournooiveld even buiten het kasteel, zou plaats grijpen.

— Aanvaardt graaf d'Autremonde de uitnodiging van mijn vader, dan is het kinderspel om zijn zoon Hugo te bewegen tegen mij te laten kampen. Hugo d'Autremonde staat algemeen bekend als een uitstekend vechter, die buitengewoon goed de lans hanteert. Reeds jaren droom ik ervan om tegen hem in het strijdperk te treden!

Het gelaat van Bruno gloeide van opwinding, toen hij sprak.

Anton knikte.

— Denkt de heer graaf dat hij een kans maakt als overwinnaar uit het steekspel te treden?

Bruno lachte luid en klopte zijn schildknaap stevig op de schouder.

— Anton, Anton! Weet je, dat ik je nu eigenlijk zou moeten bestraf-

ben integendeel veel lichter, maar veel vlugger en leniger en behendiger in het ontwijken. Waarom zou ik dan mezelf geen kans gunnen? Laat ons de dag van het steekspel afwachten, dan zul je het resultaat wel zien!

..

Opgeruimd reden Bruno en Anton terug naar het kasteel. Tegen alle verwachtingen in had graaf d'Autremonde met beide handen de uitnodiging aanvaard. De graaf was een goed vriend van Bruno's vader, maar sedert de dood van zijn vrouw, leefde hij zeer teruggetrokken en onthield zich meestal van alle feestelijkheden.

Hugo had eveneens toegestemd om tegen Bruno in het strijdperk te treden.

Vrolijk pratend reden ze achter mekaar over de nauwe, slingerende bospaadjes. Plots hoorde Bruno, die voorop reed, een kreet achter zich. Bliksemsnel keerde hij zich om in het zadel en zag nog net hoe Anton's paard over een knoestige boomwortel struikelde. Anton verloor het evenwicht, plofte loodzwaar op de grond en bleef roerloos liggen.

Behendig wipte Bruno van zijn paard en snelde op zijn gevallen schildknaap toe.

Hij knielde naast hem neer en legde de hand op diens borst. Goddank, het klopte nog. Radeloos keek hij rond naar hulp. Plots viel zijn blik op een hut, die bijna geheel verborgen stond achter de bomen.

Hij tilde Anton op in zijn sterke armen en droeg hem voorzichtig verder. Hij drong door de bomen en bereikte een kleine open plek, waarop een oude, bouwvallige hut stond.

Zachtjes legde hij zijn last neer en liep nieuwsgierig op de hut toe. Er hing een doodse stilte in het woud.

Hij klopte. Geen gehoor.

Luider bonkte hij nu op de deur.

— Wat wenst de edele heer van een oude vrouw?

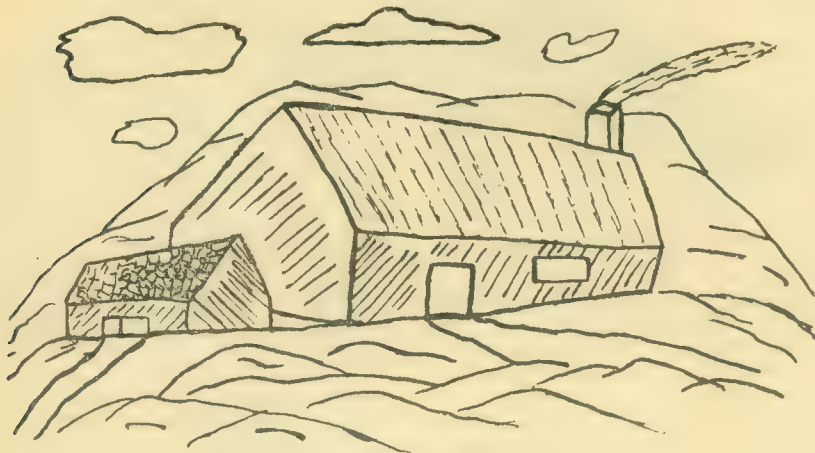
Verrast draaide Bruno zich om bij het geluid van de krakende, schorre stem. Hij zag een oude, gebogen gestalte, die als uit het niet scheen opgerezen.

Nooit zou Bruno dat gelaat vergeten. Het was als doorgroeft met duizenden rimpels, terwijl het gelige vel los over de magere kaken hing. De sneeuw witte, verwarde haren hingen in slierten om haar hoofd. Maar wat hem het meest fascineerde waren de ogen. Ze waren zwart als de nacht. Niettegenstaande de ouderdom van de vrouw, vonkte in die ogen nog een vuur van kracht en onverzettelijkheid. Ze priemden in de zijne en hij moest wijken voor die blik. Hij sloeg de ogen neer. Een benige hand hield een afgewaaid boomtak omkneld. Strompelend kwam zij nader.

— Wenst de edele heer iets van mij?

Bruno vermande zich en terwijl hij naar Anton wees, verhaalde hij het gebeurde.

De vrouw bekeek langdurig de stille gestalte op de grond en mompelde enkele onverstaanbare woorden. Er glom

Eigen werk van ROY ROGER uit Tienen.

— Bruno!

De graaf keerde zich om in het zadel en keek op.

— Ja, vader?

— Ik reken er op, dat graaf d'Autremonde het steekspel over enkele weken zal bijwonen. Breng hem eveneens mijn beste groeten over!

Bruno zwaaide lachend met zijn arm naar zijn vader.

— Niet bang zijn, vader! Alles komt in orde. Tot vanavond!

fen, omdat je twijfelt aan de bekwaamheid van je meester!

Kwasie-ernstig keek hij naar het onthutste gelaat van de ander.

— Kom, kom! Ik weet wel dat je het zo niet bedoelt. Jij hebt waarschijnlijk al zoveel over de kracht van Hugo horen praten, dat hij in je ogen onoverwinnelijk schijnt. Hij is ongetwijfeld groot en sterk en dat is beslist een voordeel, want hij kan meer kracht achter zijn stoot plaatsen. Ik

MET EEN VAART VAN 200 KILOMETER PER UUR...

Waar naartoe?

Natuurlijk naar de boekhandel om een SPRINT te nemen.

SPRINT, het blad voor jongelui waar pit in zit.

Bon om deel te nemen aan onze grote wedstrijd: **EEN GRATIS REIS OM DE WERELD**, uitgeschreven voor de lezers van **ROBBEDOES** en **SPRINT**. Bewaar deze bon goed. Knip hem NIET uit voor het EINDE van de wedstrijd.

**NIEUWE
HEBRIDEN**

iets als van tederheid in haar ogen.

— Als u het goed vindt, heer, zal ik hem helpen!

Bruno fronste verwonderd de wenkbrauwen.

— U?

Het oude vrouwtje stiet een korte, hese lach uit.

— Ja, edele heer, ik! Ik woon reeds jaren in het bos en van kruiden ken ik wel iets.

Zij verdween in de hut en liet de graaf in stomme verbazing achter.

Na verloop van enige tijd verscheen zij met een dampende beker in de hand.

— Wil de edele heer de stakker even optillen, dan kan ik hem dit drankje in de mond gieten.

Zij liet een groenachtig vocht in Anton's mond lopen.

— Zo! Laat hem nu rusten. Binnen een half uurtje is hij wel weer opgeknapt!

Zuchtend zette zij zich op de gammele bank die voor de hut stond.

Kladden licht van een late namiddagzon vlekten om haar oude, door lijden en ontbering getekende gestalte.

Bruno voelde zich niet erg behaaglijk in haar tegenwoordigheid. En alsof zij z'n gedachten raadde, begon zij zonder inleiding met haar schorre stem te vertellen.

— Het is nu zowat een half jaar geleden dat ik nog een mens heb ontmoet. Trouwens, iedereen schuwt mij als de pest. Slechts in uiterste nood komen de dorpelingen tot hier, omdat zij weten dat ik het gebruik van kruiden tegen ziekten ken.

— Waarom schuwen ze je, vrouwtje?

Nieuwsgierig wachtte Bruno op haar antwoord.

De oude vrouw zweeg en tekende met de boomtak enkele grillige figuren op de grond. Dan vestigde zij haar borende blik op Bruno's gelaat. De graaf meende er haat te zien in opflitsen. Zij lachte echter, kort en schor.

— Weet de edele heer dat niet? Heeft de edele heer nooit horen praten over Stiena, de heks?

Ontzet week Bruno een stap achteruit, maar de vrouw hief als bezwerend haar benige arm op.

— 24 —

— Niet bang zijn, heer! Dat beweren alleen de bijgelovige dorpelingen. Ik ben zoveel heks als de koning van Spanje. Omdat ik toevallig iets van geneeskrachtige planten af weet en enkele hopeloze zieken heb genezen, denkt men dat ik aan zwarte kunst of toverij doe. In 't begin heeft het mij diep gegriefd. Het heeft mij gekwetst. Hier!

te kijken. Hij liep op haar toe en haalde zijn beurs te voorschijn. Hij drukte haar enkele goudstukken in de hand.

— Hier, vrouwtje, dat is voor jou!

— Dank, heer, dank! God zal 't u lonen! stamelde Stiena.

— Geen dank! weerde Bruno af. Integendeel, ik moet je bedanken voor

Eigen werk van WINNETOU 33.642 uit Sint Niklaas.

Zij sloeg zich met haar magere hand op de borst. In haar ogen laaide weer de haat op.

— Maar nu... Zij haalde de schouders op. Men went aan alles.

Plots veranderde ze van onderwerp.

— Ik geloof dat uw jonge vriend tekenen van leven begint te geven. Laat ons eens kijken.

Anton kreunde inderdaad zachtjes en opende de ogen. Hij knipperde tegen het zonnelicht. Met een loom gebaar streek hij zich over het voorhoofd.

— Waar ben ik?

Bruno knielde bij hem neer.

— Stil, Anton. Hou je rustig, dadelijk ben je weer de oude.

Hij wierp een dankbare blik op de oude vrouw die onbewogen stond toe

je hulp aan mijn trouwe schildknaap.

Hij aarzelde, maar dan klonk zijn stem weer vast.

— Stiena, ik geloof werkelijk wat je me daareven hebt verteld. Het is louter bijgeloof van de mensen om jou als een heks te bestempelen. Als je eens in moeilijkheden mocht komen, zal ik alles doen om je te helpen. Daar geef ik mijn woord van edelman op.

Een half uur later reden Bruno en Anton zwiingend naar het slot. Ze werden nagestaard door Stiena, die onder de machtige bomen nog meer gekromd en gebogen scheen. Haar blik was nu niet priemend meer. Er hing een waas van tranen over.

— Heer!

— Anton!

(Wordt vervolgd.)

LUCKY LUKE

IN EEN KERSVERS WILD-WESTVERHAAL

DE SPOORWEG DOOR DE PRAIRIE

